

disputants- חולקים ◇ central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	י.ט.		
והלכתא: משיפוי כובע ולמטה - כשרה, והיינו דשייר בחיטי.											■	◇		
אכשר משיפוי כובע ולמטה	רב נחמן											■	◇	
כמאן? לא כרבנן ולא כרבי יוסי ברבי יהודה	רב חנן בר רב קטינא לרב נחמן:											?		
אנא לא חילק ידענא ולא בילק ידענא, אנא שמעתא ידענא	א"ל: [רב נחמן]											!		
משיפוי כובע ולמטה - כשרה.	דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן, ואמרי לה א"ר אבא בר זבדא א"ר חנינא, ואמרי לה א"ר יעקב בר אדי א"ר יהושע בן לוי:											■	!	
מוגרמת דרבנן כשרה לרבי יוסי בר' יהודה, ודרכי יוסי ברבי יהודה כשרה לרבי חנינא בן אנטיגנוס.	ואריב"ל:											■	◇	
פשיטא												?		
מהו דתימא ר"ח בן אנטיגנוס אדרבנן קאי, קא משמע לן.												!		
ואימא ה"ן												?		
א"כ העיד עליה מיבעי ליה.												!		
והלכתא כר' חנינא בן אנטיגנוס, דקאי רב נחמן כוותיה.												■	◇	
מחלוקת בשחט שני שליש והגרים שליש	רב הונא אמר רב אסי:											◆	■	◇
כולה שחיטה בעינן בטבעת גדולה	דרבנן סברי:											◆	■	◇
רובו ככולו	ורבי יוסי ברבי יהודה סבר:											◆	■	◇
אבל הגרים שליש ושחט שני שליש - דברי הכל פסולה, דכי נפקא חיותא בעינן רובא בשחיטה וליכא.	[ד"ה]											■	◇	
אדרבה, לימא מר איפכא: מחלוקת כשהגרים שליש ושחט שני שליש	א"ל רב הסדא:											◆	■	◇
מידי דהוה אחצי קנה פגום	דרבי יוסי ברבי יהודה סבר:											◆	■	◇
התם מקום שחיטה, הכא לאו מקום שחיטה	ורבנן:											◆	■	◇
אבל שחט שני שליש והגרים שליש - דברי הכל כשרה												■	◇	
רובו של אחד כמוהו	דהא תנן:											■	◇	
מאן נימא לן דההוא רובא דהתם לאו רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה? דלמא רבי יוסי בר' יהודה קתני לה.	א"ל רב יוסף:											?	◇	
אטו כל רובי דעלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה?	אמר ליה אביי:											?	◇	
אנא רובא דשחיטה קאמינא, דשמענא להו דפליגי.	אמר ליה: [רב יוסף]											!	◇	
מחלוקת שהגרים שליש ושחט שני שליש	לישנא אחרינא אמרי לה, אמר רב הונא אמר רב אסי:											◆	■	◇
מידי דהוה אחצי קנה פגום	דרבי יוסי ברבי יהודה סבר:											◆	■	◇
התם מקום שחיטה, הכא לאו מקום שחיטה	ורבנן:											◆	■	◇
אבל שחט שני שליש והגרים שליש - דברי הכל כשרה												■	◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רובו של אחד כמוהו	דהא תנן:									■	■	יט.
מאן לימא לן דהוא רובא דהתם לאו רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה? דלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה	מתקיף לה רב חסדא:									ז		יט.
אטו כל רובי דעלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה?	א"ל רב יוסף:									ז		יט.
אנא רובא דשחיטה קאמינא, דשמענא להו דפליגי.	אמר ליה: [רב חסדא]									!	◇	יט.
הגרים שליש ושחט שליש והגרים שליש											■	יט.
כשרה	רב הונא אמר רב:									◆	■	◇
טרפה.	רב יהודה אמר רב:									◆	■	◇
רב הונא אמר רב כשרה, כי נפקא חיותא - בשחיטה קא נפקא											■	יט.
רב יהודה אמר רב טרפה, בעינן רובא בשחיטה וליכא.											■	יט.
שחט שליש והגרים שליש ושחט שליש											■	◇
כשרה.	רב יהודה אמר רב:									◆	■	◇
אתו שילוח לרב הונא, אמר להו: טרפה.	[רב הונא]									◆	■	◇
שמע רב יהודה איקפד, אמר: טריפנא ומכשר, ומכשרנא טריף.	[רב יהודה]									○	◇	יט.
שפיר קא מיקפד, דהא, איהו שמיע ליה מיניה דרב ואנא לא שמיע לי ועוד, האיכא רובא בשחיטה.	רב הונא:									■	○	◇
לא תהדר בך, דא"כ מפסדת לה לקמייתא, התם מ"ט קא מכשרת? דכי נפקא חיותא - בהכשירה קא נפקא. הכא נמי כי נפקא חיותא - בהגרמה קא נפקא.	א"ל רב חסדא:									■	○	◇
שחט שליש והגרים שליש ושחט שליש, מהו?	אי קלע רב נחמן לסורא, בעו מיניה:										^	◇
לא היינו דר' אלעזר בר מניומי?	אמר להו: [רב נחמן]										!	יט.
שחיטה העשויה כמסרק - כשרה.	דא"ר אלעזר בר מניומי:										■	!
ודלמא במקום שחיטה											ז	יט.
במקום שחיטה מאי למימרא?											!	יט.
מהו דתימא בעינן שחיטה מפורעת וליכא, קמ"ל.											ז	יט.
(סימן בכ"ד)												◇
שחט שליש והגרים שליש ושחט שליש, מהו?	יתיב רבי אבא אחוריה דרב כהנא ויתיב רב כהנא קמיה דרב יהודה, ויתיב וקאמר:											^
שחיטתו כשרה.	א"ל: [רב יהודה]										!	◇
הגרים שליש ושחט שליש והגרים שליש, מהו?	[רב כהנא]											^
שחיטתו פסולה.	א"ל: [רב יהודה]										!	◇
שחט במקום נקב, מהו?	[רב כהנא]											^
שחיטתו כשרה.	א"ל: [רב יהודה]										!	◇
שחט ופגע בו נקב, מהו?	[רב כהנא]											^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
א"ל: שחיתו פסולה.	א"ל: [רב יהודה]											!	◇	יש:
אזל רבי אבא אמרה קמיה דר' אלעזר, אזל ר"א אמרה קמיה דר' יוחנן												○		יש:
מאי שנא?	א"ל: [ר' יוחנן]											⚡		יש:
שחט במקום נקב, נעשה כמי ששחט עובד כוכבים וגמר ישראל, שחט ופגע בו נקב, נעשה כמי שחט ישראל וגמר עובד כוכבים.	א"ל: [ר' אלעזר]											!	◇	יש:
עובד כוכבים, עובד כוכבים.	קרי עליה [רבי יוחנן]:											○		יש:
שפיר קרי עליה עובד כוכבים עובד כוכבים, בשלמא התם מדהוה ליה לישראל למשחט רובא ולא שחט, כי נפקא חיותא - בידא דעובד כוכבים קא נפקא, אלא הכא מכדי משחט שחט, מה לי במקום נקב, מה לי פגע בו נקב:	רבא:											■	◇	יש:
השוחט מן הצדדין - שחיתו כשרה, המולק מן הצדדין - מליקתו פסולה.													■	יש:
השוחט מן העורף - שחיתו פסולה, המולק מן העורף - מליקתו כשירה.													■	יש:
השוחט מן הצואר - שחיתו כשרה, המולק מן הצואר - מליקתו פסולה שכל העורף כשר למליקה, וכל הצואר כשר לשחיטה.													■	יש:
נמצא כשר בשחיטה פסול במליקה, כשר במליקה פסול בשחיטה:													■	יש:
מאי עורף?													⋈	יש:
אילימא עורף ממש													!	יש:
מאי אריא שוחט? אפילו מולק נמי, (ויקרא ה') ממול ערפו אמר רחמנא - ולא ערפן													⚡	יש:
אלא מאי עורף? ממול עורף, כדקתני סיפא: כל העורף כשר למליקה.													!	יש:
מנהני מילי?													⋈	יש:
ממול ערפו - מול הרואה את העורף, וכן הוא אומר: (במדבר כ"ב) והוא יושב ממולי, ואומר: (ירמיהו ב') כי פנו אלי עורף ולא פנים.	דתנו רבנן:												!	יש:
מאי ואומר?													⚡	יש:
וכי תימא: עורף גופיה לא ידעינן היכא דנדע מול דידיה היכא, תא שמע: כי פנו אלי עורף ולא פנים, מכלל דעורף להדי פנים.													!	יש:
מצות מליקה, מחזיר סימנים לאחורי העורף ומולק.	אמרי בני ר' חייא:												■	יש:
אף מחזיר	איכא דאמרי:												◆	יש:
מחזיר דוקא.	ואיכא דאמרי:												◆	יש:
ומסתברא כמאן דאמר אף מחזיר													■	יש:
ממאי?													⋈	יש:
השוחט מן העורף - שחיתו פסולה, המולק מן העורף - מליקתו כשרה	מדקתני:												!	יש: